

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk oraz K. Wistrand, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Republika Litewska (przedstawiciel: D. Kriaučiūnas, pełnomocnik), Republika Węgierska (przedstawiciele: J. Fazekas, K. Szíjjártó oraz M. Fehér, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciele: A. Guimaraes-Purokoski oraz J. Heliskoski, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Naruszenie art. 307 akapit drugi WE – Brak zastosowania właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności między umowami dwustronnymi zawartymi z państwami trzecimi przed przystąpieniem przez państwo członkowskie do Wspólnot Europejskich a traktatem WE – Umowy dwustronne w sprawie inwestycji zawarte przez Królestwo Szwecji z Socjalistyczną Republiką Wietnamu i szesnastoma innymi krajami

Sentencja

- 1) Nie przyjmując właściwych środków w celu usunięcia niezgodności dotyczących postanowień w przedmiocie transferu kapitału, ujętych w umowach o popieraniu inwestycji zawartych z Republiką Argentyńską, Republiką Boliwii, Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, Arabską Republiką Egiptu, Hongkongiem, Republiką Indonezji, Chińską Republiką Ludową, Republiką Madagaskaru, Malezją, Islamską Republiką Pakistanu, Republiką Peru, Republiką Senegalu, Demokratyczno-Socjalistyczną Republiką Sri Lanki, Republiką Tunezyjską, Socjalistyczną Republiką Wietnamu, Republiką Jemenu i byłą Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 307 akapit drugi WE.
- 2) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami.
- 3) Republika Litewska, Republika Węgierska i Republika Finlandii pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 marca 2009 r. – Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-88/07) (¹)

(Artykuły 28 WE i 30 WE – Swobodny przepływ towarów – Dyrektywa 2001/83/WE – Ziołowe produkty lecznicze – Produkty zaklasyfikowane jako produkty lecznicze – Produkty wytwarzane lub sprzedawane zgodnie z prawem jako suplementy żywnościowe lub produkty dietetyczne w innych państwach członkowskich – Pojęcie „produkt leczniczy” – Zezwolenie na wprowadzenie do obrotu – Przeszkoda – Uzasadnienie – Zdrowie publiczne – Ochrona konsumentów – Proporcjonalność – Decyzja nr 3052/95/WE – Procedura wymiany informacji w sprawie krajowych środków wprowadzających odstępstwa od zasady swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie)

(2009/C 102/04)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: J. Rodríguez Cárcano, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Naruszenie art. 28 WE i 30 WE – Naruszenie art. 1 i 4 decyzji nr 3052/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1995 r. ustanawiającej procedurę wymiany informacji w sprawie krajowych środków wprowadzających odstępstwa od zasady swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie (Dz.U. L 321, str. 1)

Sentencja

- 1) — Wycofując z obrotu produkty wytworzone z ziół leczniczych wyprodukowanych lub sprzedawanych zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim, na podstawie praktyki administracyjnej polegającej na wycofywaniu z obrotu wszelkich produktów zawierających zioła lecznicze nieuwjęte ani w załączniku do Orden Ministerial por la que se establece el registro especial para preparados a base de especies vegetales medicinales [rozporządzenia ministra w sprawie ustanowienia rejestru leczniczych preparatów ziołowych] z dnia 3 października 1973 r., z późn. zmian., ani w załączniku do Orden SCO/190/2004 por la que se establece la lista de plantas cuya venta al público queda prohibida o restringida por razón de su toxicidad [rozporządzenia SCO/190/2004 ministra ds. zdrowia i konsumpcji ustanawiającego wykaz ziół, których sprzedaż klientom jest zakazana lub ograniczona ze względu na ich właściwości toksyczne] z dnia 28 stycznia 2004 r., innych niż preparaty składające się wyłącznie z jednego lub kilku gatunków ziół lub z ich części, kawałków lub z ziół w formie sproszkowanej, ponieważ produkty te są uznawane za produkty lecznicze sprzedawane bez obowiązkowego zezwolenia na dopuszczenie do obrotu, oraz

— nie informując Komisji o takim środku,

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 28 WE oraz 30 WE, a także na mocy art. 1 i 4 decyzji nr 3052/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1995 r. ustanawiającej procedurę wymiany informacji w sprawie krajowych środków wprowadzających odstępstwa od zasady swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Unión de Televisiones Comerciales Asociadas (UTECA) przeciwko Administración General del Estado

(Sprawa C-222/07) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Artykuł 12 WE – Zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową – Artykuły 39 WE, 43 WE, 49 WE i 56 WE – Podstawowe swobody gwarantowane przez traktat WE – Artykuł 87 WE – Pomoc państwa – Dyrektywa 89/552/EWG – Wykonywanie telewizyjnej działalności transmisyjnej – Obowiązek nałożony na operatorów telewizyjnych przeznaczania procentu przychodu operacyjnego na prefinansowanie europejskich filmów kinowych i filmów telewizyjnych, gdzie 60 % tej kwoty musi być przeznaczony na produkcję filmów, których językiem oryginału jest jeden z języków urzędowych Królestwa Hiszpanii, głównie produkowanych przez hiszpański przemysł filmowy)

(2009/C 102/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Unión de Televisiones Comerciales Asociadas (UTECA)

Strona pozwana: Administración General del Estado

Przy udziale: Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Radiotelevisión Española (RTVE), Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Tribunal Supremo – Wykładnia art. 12 WE, art. 87 ust. 3 WE oraz art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298, s. 23) – Obowiązek nałożony na operatorów telewizyjnych przeznaczania procentu przychodu operacyjnego na prefinansowanie europejskich filmów kinowych i filmów telewizyjnych, gdzie 60% tej kwoty musi być przeznaczony na produkcję filmów, których językiem oryginału jest język hiszpański, głównie produkowanych przez hiszpański przemysł filmowy

Sentencja

- 1) Dyrektywa Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r., a dokładniej jej art. 3 oraz art. 12 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie środkowi podjętemu przez państwo członkowskie, takiemu jak sporny w postępowaniu przed sądem krajowym, zobowiązującemu operatorów telewizyjnych do przeznaczania 5 % swoich przychodów na prefinansowanie europejskich filmów kinowych oraz filmów telewizyjnych, a dokładniej 60% z tych 5% na utwory, których językiem oryginału jest jeden z języków urzędowych tego państwa członkowskiego.
- 2) Artykuł 87 WE należy interpretować w ten sposób, że środek podjęty przez państwo członkowskie, taki jak sporny w postępowaniu przed sądem krajowym, zobowiązujący operatorów telewizyjnych do przeznaczania 5 % swoich przychodów na prefinansowanie europejskich filmów kinowych oraz filmów telewizyjnych, a dokładniej 60% z tych 5% na utwory, których językiem oryginału jest jeden z języków urzędowych tego państwa członkowskiego, nie stanowi pomocy państwa na rzecz przemysłu filmowego tego samego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.